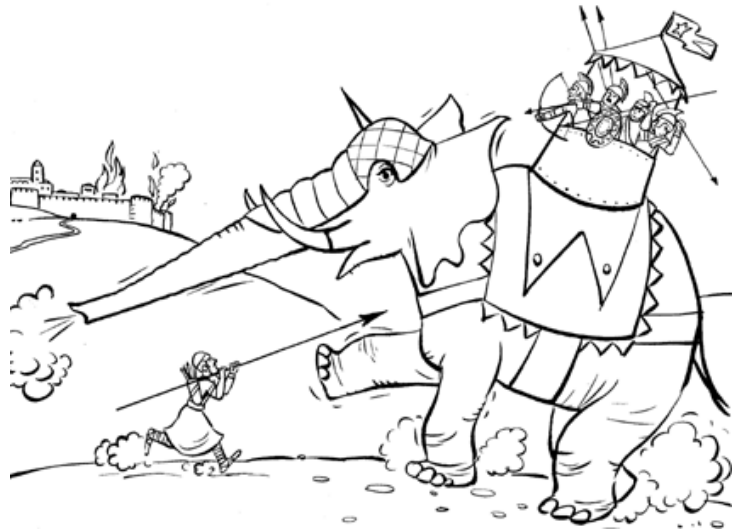

טמאים ביד טהורים

איך הותז דם במקום קדשים –
דם טמא בפנימו של היכל.
במסתור מערות בני העם
אז עסקו בחקרה של תורה
אך עדיין דפקם עז פעם
ועצם בלבם המורא

כי גונבו לאזנם השמועות
ואגרות גם משם נשלחו
ובהן בשורות נוראות
על אחים הסגרו... נטבחו...

על פרצות בחצר עזרה
על קרבן התמיד – שבוטל
על ביזת מנורה טהורה
על שמנים שבהם פסול הוטל

והיו ימיהם כאובים
והיו לילותם עצבים

וענתת הקדירה עתם
כי רחק... כה רחוק זה ביתם.

עד באופק שמייהם שעצב
נס המרד הורם וניצב - - -

ב. המרד

מי הניף זה הנס אלי רום?
מה ארע שיכול לו לגרום?

במדבר... במערות... הבעלים
את נפשם לשלל שואלים

הנשים – הן בעיר נשארו
ובעיר – חייהן מררו.

ובלדת אישה את ילדה
אל חומת עיר שלם נועדה

לשמונת הימים היא צפתה
אז תמול את הבן בבעתה

לחקות איש לבה לא סטה
ולו גם ענשה: "להמית!" - - -
אז הצר בערמה לה ארב
בשלשה עקרים לעקר:
"מה שבת? ובחדש מה רב?
ומילה מה? הס מלהזכיר!"
כי סיסמה של טמאה הוא הגה:
"העולם – בלי בורא הוא נברא
השנה אין קדושה בחונה
והגוף – ללא רסן ומורא!"

אך ידעו כי בני העם הנבחר
כי שבת היא עדות לבורא
ובחודש – יקדש יום מחר
ומילה – תרסן גוף, תורה!

לא עזרו פיתויי מתיונים
לא הועילו חשקי נשפים
בני עם הסגולה – המונים
חזק במ ליבם... לא רפים!

לחגוי מערות נמלטו
בהרים נסתרו מני צר
מחקת תורתם לא נטו
ונצרוה עמם כאוצר

שבתות שם קימו... חדשים...
לא ראו שם איך קדש חולל

א. בימים ההם

הולם מצעד פילים - - -
צחצחו נדני חרבות- - -
ועם יון – אלים
כובש המונים ... רבבות...
נכון הוא עם יון
(מיפת – ברכת חכמה!)
ואין הוא סוגר כמובן
לעצים... לאבנים... לבהמה...

אלילו – תבונת האדם
בחיר יצירי העולם
מולו כל לאום אז נדם
ברך יכרעו כולם.

ואומה – רק אחת – קטנטנה
מנגד נצבת – נוקשה,
את לבה בכזביו לא קנה
אף אם עצם ורשע.

לפסל אדם לא תכרע
משכל אנוש לא תחת
ואין בלבה כל מורא
זו – מול רבים – האחת!

כי זו – אלקית חקתה
הן מאז היא זכה ושמימית

והשנים גם ילד, גם אם
נתנו את האות: התקומם!

כי הפילה האם את עצמה
עם הרך הנימול מחומה

כי טרם הצר הצורר
או אולי מתיון – אח סורר
ילשינו לטבח יקחו
נשמתם כבר בעדן... זכו!

ואגרת מדברה נשלחת
בטרם הנפש לקחת
לבעל, לאב, האגרת
הנה לכם אות המרד!!

אם תוסיפו לספון עצמכם
בנקרות הצורים כל ימיכם
אין ילד... אין אם... ואין עם...
התותירו עמכם כך נזעם?

ובבוא האגרת מדברה
רוחם של אבות אז נסערה,
אלי דגל קוראו אז הכל
ורומם את נפשם זה הקול.

ג. נס הנצחון

"מכבי" על הדגל חרתו
והעם ביון אז בעט הוא:
לא בכח אדם... לא בשכל אנוש

רק בעזר הא-ל שחדל מענוש.
מי כמוך חזק? ידעו אז כולם!
לא נשגב מבינה! לא עוד נעלם!...
והחלו קרבות – נועזים נואשים
של פילים ענקים בזעירי אנשים

וקמצי לוחמים אזי הסתערו
עלי רבבות כגלי ים סערו.

ובראש הצבאות הדלים, המעטים
הכהן הגדול ובניו – לא חתים!

מי לה' – אלי הוא יבוא
פרסם המצביא בראש זה צו.
והעם – לה'! והעם אלי קרב!
לא ירא... לא חרד... והגיע ... קרב!

והנס התרחש! והלא יאומן
הפך לברור וגלוי בבוא זמן.

ונתנו חזקים – ביד חלשים
ונתנו הרבים – ביד מעטים
כי היו טהורים כנגד טמאים
ועוסקי התורה כבשו הזדים.

כי בני זה העם קדשו מלחמה
על נפש ורוח, מלחמת חרמה
ובעזר הא-ל רוחם רוממה
כי אין כח בסיף לכבש הנשמה

כי גברה טהרה שבנפש העם
על שקוץ המקדש – זהרם שהועם

על במה שהוקמה לבם במ זעם
כל פיגול שהתר תוך תוכם כמו רעם
ובזו המלחמה – אין כל פשרה
רק לחיות כיהודי – בפסגת טהרה
ונצחו אז צדקות וטהר תורה
הרשע... הפשע... הזד הנורא - - -

ד. בזמן הזה

ולמדו בני העם לעתיד – לדורות
הדרך ילכו בה אותה להורות:

אין חכמה בגויים! רק גחלת טומאה
וממנה תחרד, תלפת הנשמה
ולא במחותרת! בלהט אישים
בה נלחם - בכל החושים!

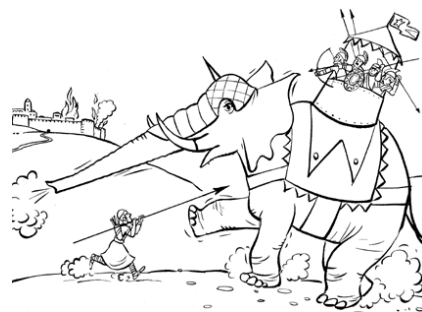
ועמנו מורינו, ואין הם מחשים
פך שמנם בידם – קדשי קדשים!

שמנם – אור תורה – בלבנו יזרח
בדרכם נעמול, בחוקם גם נטרח

בדגלם של מורי העדה אם נדגל
הבורא לבטינו מיד הן יגול

אם נזכה ובשמן תורה נתקדש
יאר עולמנו אורה – אור חדש!

נדע אז גם אנו נצחון מכבים
אף אם מעטנו לנכח רבים...

טמאים ביד טהורים

א. היכן מצאת בטוי בשיר לתכונות הבאות של היונים:

1. כח פיזי
2. כח השפעה
3. ערמה
4. אכזריות

ב. נעוין בשיר ונמצא:

1. מהם שלשה העיקרים שזממו היונים לעקור ומדוע?
2. כיצד קיימו אותם ישראל במסירות נפש?
3. מי עודד את היציאה למרד? באיזה טיעון?
4. גבורת הלוחמים היהודים
5. נס הנצחון המופלא.

ג. התוכלי להסביר את הכוונה של המבעים הבאים?

1. "אלילו – תבונת האדם/בחיר יצירי העולם".
2. "לחזקות איש ליבה לא סטה/ ולו גם ענשה "להמית".
3. "ועננת הקדירה עיתם"
4. "כי אין כח בסיף לכבוש הנשמה"
5. "אם נזכה ובשמן תורה נתקדש/ יואר עולמנו אורה – אור חדש!"

ד. מן השיר למדנו מסרים לימינו. הסבירי והדגימי מן האקטואליה:

1. גישתינו לחכמת הגויים.
2. אופי המלחמה בתרבות נכר.
3. "ככל אשר יורוך"
4. הדבקות באור התורה ושכרה.

ה. כתבי חיבור או שיר על אחד מן הנושאים הבאים

1. גבורה יהודית.
2. באהלה של תורה.
3. בזכות נשים צדקניות
4. אל מול נרות החנוכה.